

[Industriministeren]

Socialistisk Folkeparti har fremsat et lovforslag til ændring af bank- og sparekasselovens regler om offentlige repræsentanter i pengeinstitutternes bestyrelser. Forslaget sigter mod en lovfæstet udbygning af kontakten til de offentlige repræsentanter.

Det foreslås at pålægge de offentlige repræsentanter at foretage regelmæssig indberetning til mig, altså industriministeren, med jævne mellemrum at deltage i møder, også med undertegnede, og at modtage generelle pålæg, instrukser, om deres virke.

I forhold til pengeinstituttet har den offentlige repræsentant en stilling, der – bortset fra reglerne om vederlag – på alle måder svarer til de øvrige bestyrelsesmedlemmers: samme ansvar, samme pligter og samme rettigheder. En egentlig indberetningspligt ville stå i modsætning hertil som en højst usædvanlig opgave for et bestyrelsesmedlem og ville meget let blive belastende for den offentlige repræsentant i forhold til den øvrige del af bestyrelsen.

I den henseende er det måske værd at slå fast, at det er bestyrelsen som helhed og direktionen, der har ansvaret for pengeinstituttets forsvarlige drift, naturligvis i et vist omfang i samarbejde med og støttet af revisionen. På lige fod med de øvrige bestyrelsesmedlemmer må den offentlige repræsentant således ud fra egne vurderinger tage stilling til de konkrete problemer, der måtte foreligge.

Da bank- og sparekasselovens pligt til at hemmeligholde konkrete oplysninger også gælder i forholdet til ministeren, ville de indberetninger, den offentlige repræsentant i givet fald skulle udarbejde, under alle omstændigheder alene kunne omhandle almindelige synspunkter og erfaringer. Konkrete anliggender, som den offentlige repræsentant finder kritiske, må den pågældende som bestyrelsesmedlem søge ændret ved at rejse spørgsmålene i bestyrelsen.

Hvad angår møder mellem de offentlige repræsentanter og industriministeren, vil jeg tillade mig at gå ud fra, at der vil være tale om fællesmøder. For tiden har vi ca. 260 offentlige repræsentanter rundt om i landet, og det er jo flinke og rare mennesker, som man da nok kunne holde ud at have en hyggelig stund sammen med.

Når jeg er betænkelig ved forslaget, beror det først og fremmest på problemerne omkring

tavshedspligten. Tavshedspligten ville naturligvis også være gældende her. I givet fald måtte fællesmøderne derfor indskrænke sig til udveksling af almindelige synspunkter på erhvervspolitik og lignende sager. Der ville ikke kunne diskuteres konkrete sager og hændelser i de forskellige pengeinstitutter.

Hermed er vi tilbage ved formålet med de offentlige repræsentanter. Formålet med de offentlige repræsentanter er – det fremgår også af repræsentanternes udnævnelseskrivelse – at medvirke til, at almindelige samfundsmæssige interesser og hensyn holdes for øje i pengeinstitutternes virksomhed. Desuden er det tilsigtet at styrke efterlevelsen af pengepolitikken, som den fastlægges af Nationalbanken.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at den enkelte offentlige repræsentant naturligvis kun har én stemme i den pågældende pengeinstitutbestyrelse – som nævnt på lige fod med de øvrige medlemmer.

Generelle retningslinjer, der udstedes særskilt til den offentlige repræsentant, kunne stille den pågældende i en vanskelig situation – til skade for det, der er hele ordningens formål. Generelle retningslinjer og tilkendegivelser i øvrigt fra regeringen bør efter min overbevisning rettes mod pengeinstituttets bestyrelse generelt.

Sammenfattende vil jeg derfor sige, at regeringen ikke kan støtte SF's forslag.

Erling Olsen (S):

SF's forslag giver udtryk for tanker, der ligger meget nær tanker, Socialdemokratiet har givet udtryk for, og derfor kan vi støtte forslaget.

Kai Dige Bach (KF):

Dette lovforslag fra SF er vel også fremkommet på baggrund af de seneste års problemer med nogle mindre banker. Man ønsker at give de offentligt valgte repræsentanter i pengeinstitutternes bestyrelser et særligt ansvar og et særligt rapporteringssystem.

At give disse mennesker en specielt vidtgående forpligtelse i deres bestyrelsesarbejde vil gøre ansvaret diffust. Ansvaret for at drive erhvervsvirksomhed må ikke overflyttes til det offentlige. Det skal selvfølgelig være pengeinstitutternes direktioner og bestyrelser og til en vis grad revisionen, der har ansvaret, også an-